

302. Örvez az én lelkem...

1. Ör - ven - dez az én lel - kem, Hogy Üd - vö - zít - őm él,

És ál - ta - la a tes - tem A ha - lál - ból fel - kél.

Jó né - kem, nincs pa - na - szom, Fel - tá - madt a győ - ző,

A sí - rom én el - ha - gyom, Mint menny - be köl - tő - ző!

2. Dicsőségben kelek fel, A sír hantja alól,
Hogy megteljek élettel Isten orcájától!
Tudom, hogy kiben hittem, Tudom, Megváltóm él,
Ő szól, s a porból testem Majd új életre kél!
3. Tudom, hogy Őt szeretem, Ki előbb szeretett,
S Lelkének kegyelmével A mennybe felvezet!
Azért vígan haladok A boldog menny felé,
Mert Jézus által jutok A nyugalomba én!

T 50

303. Ó, Jézus, legszebb világunk...

1. Ó, Jé - zus, leg - szebb vi - lá - gunk, Ör - zőnk az é - jen át,

5 Csak ben - ned van a bi - zal - munk, S így ne - künk mi sem árt!

2. Az Te vagy, ki nekünk adtad A már elmúlt napot,
Az életet és irgalmat, Ó, Jézus, annyi jót.
3. Mi dicsérjük szereteted, Mely kimondhat'lan nagy,
Mely mindörökké belőled, Ó, Jézus, ránk árad.
4. Ha a hitetlenség éje Ront, mint az áradat,
Légy a tieid védője, Adj hiterőt s vigaszt!
5. Tarts erősen, míg itt vagyunk, Mint Sion polgári,
Míg életutunk be tudjuk Boldogan végezni!
6. Ó, vígy minket megnyugodni Atyánk országába,
Mert Te fogsz hajlékot adni Annak, ki győz vala.